

SANKT ANSGAR

MEDDELANDEN FRÅN SANKT ANSGARS STIFTELSE 2021

Intervju med en aktiv
studentkorridor

Stiftelsen har ny kanslist

“Sankt Ansgars vänner”
—Ny vänkrets och bönegemenskap

HÄLSNING FRÅN FÖRESTÅNDAREN

Sankt Ansgar befinner sig mitt i en föränderlig värld. Vår närmaste omgivning — Studentvägen — förtätas kraftigt, och många fler studenter kommer att bo i kyrkans omedelbara närhet. Vi gläder oss åt att större skolor får höra evighetens puls från kyrkklockan som dagligen ringer till mässa och tidebön. Omvärlden i en vidare bemärkelse förändras också. Pandemin som präglat våra liv i två år verkar vara över. Församlingslivet återgår till hur det var förr, men det som var ”det vanliga” blir nyheter för dem som kommit till de senaste åren. En sak att vara tacksam över är att restriktionerna inte ledde till att färre mässor firades i kyrkan, utan fler.

Den kris som pandemin innebar avlöses av kriget i Ukraina och oron som sveper över Europa. Jag som studenthemsföreståndare får tänka på nya former av beredskap. Samtidigt har Ansgarsgården berett möjlighet att kunna ta emot några studenter på flykt från kriget.

Under de senaste åren har många av stiftelsens vänner ute i landet hört av sig på olika sätt. Dessa kontakter och den gemenskap de vittnar om gör mig och oss alla som finns här på plats mycket glada, och vi hoppas gemenskapen ska få växa. Många deltar i vårt gudstjänstfirande genom livesändningen

från högmässan via YouTube. Vi kommer att fortsätta med dessa livesändningar. Vi sjsätter under året också ”Sankt Ansgars vänner” — en sändlista för detta meddelandeblad och annan information, men där man också får ingå i en förbönsgemenskap på samma sätt som sedan tidigare gäller för de boende vid Ansgarsgården. Det står mer om det senare i detta blad.

En stor händelse under 2021 är att alla de ikoner som Erland Forsberg utfört till kyrkans pelare nu kommit på plats. Vid brittenmässotid invigdes det sista av de tre paren. Dessa ikoner föreställer St:a Birgitta och S:t Ansgar. Ikonen av S:t Ansgar har många drag gemensamma med bilden av Ansgar som finns i stiftelsens sigill, utfört av Bengt Olof Kälde. Bertil Murray har konstaterat att de som besöker Sankt Ansgars kyrka inte längre riskerar att hamna bakom en pelare — i stället hamnar man framför en ikon.

Sankt Ansgar finns till och upprätthålls genom mångas frivilliga gåvor. Bland dessa gåvor finns pengar, arbete och tid. För dessa gåvor är det min förmån att få uttrycka ett varmt tack. Vi ger åt Herren, men får alla riklig del.

Daniel Gustafsson
studentpräst och föreståndare

INTERVJU MED VÄXJÖ STIFTS INSATTSSTYRKA

Maria Gustafsson

Angelica Grön, Vilma Rydstedt, Karin Borg och Hanna Alberius bor i en av korridorerna i hus 36. Deras vägar hade korsats på olika sätt redan innan de flyttade in i samma korridor. Väl i Uppsala har de alla fyra på olika sätt engagerat sig på S:t Ansgar. Utöver att vara trogna gudstjänstbesökare syns de som ministranter, sakristaner och i klubbverket. Funktionärsrådets ordförande finns också i korridoren. Maria Gustafsson har träffat de fyra över Zoom för en intervju om hur livet har varit i en studentkorridor på Ansgar under pandemin.

Inledningsvis, vilka är ni och vad läser ni?

Angelica: –Jag heter Angelica Grön, är 27 år och kommer från Kalmar. Jag studerar teologi vid Uppsala universitet. Jag är inne på den sjätte terminen och ska skriva C-uppsats. Samtidigt läser jag kursen ”Gudstjänstens kropp”. Jag är prästkandidat för Växjö stift.

Karin: –Jag heter Karin Borg, är 23 år och kommer från Jönköping. Jag läser också teologi vid Uppsala universitet och är prästkandidat för Växjö stift.

Vilma: –Jag heter Vilma Rydstedt, 25 år. Jag är diakonkandidat för Växjö stift, och har en kandidat i psykologi. Jag har precis börjat på SKUI (Svenska kyrkans utbildningsinstitut).

Hanna: –Jag heter Hanna Alberius, är 24 år gammal och läser andra terminen på socionomprogrammet för att bli socionom.

Vad fick er att söka er till just S:t Ansgar?

Det visar sig att alla hört talas om S:t Ansgar genom familjemedlemmar och bekanta. De kände också personer som bott på Laurentiistiftelsen i Lund och som tipsade om att det finns en motsvarande stiftelse i Uppsala.

Angelica: –Jag sökte boende på både Ansgar och Norrbyhus eftersom de båda har kristen karaktär. Sedan fick jag boende på Ansgar dagen innan jag fick boende på Norrbyhus — jag är glad att det blev Ansgar.

Karin: –Jag sökte också två olika, men fick först kontakt här.

Vilma: –Jag sökte bara Ansgar. En bra sak med att vara uppvuxen i kyrkan är att man har en kontaktlista med folk att bo hos tills det löst sig med boende.

På ytterdörren till den studentkorridor där de fyra nu bor sitter en skylt där det står ”Växjö stifts insatsstyrka”. Under vårt samtal framkommer att detta epitet myntades i samband med den förlängda kommuniionsutdelningen efter en högmässa där deltagaran-

Foto: Alexander Jäderblom

talet varit begränsat. En av prästerna såg de fyra grannarna komma på rad och gå med bestämda steg till kyrkan efter att ha följt högmässan på YouTube. Han utbrast att de såg ut som en insatsstyrka på ingång. Själva säger de att de skyndade sig ner till kyrkan för att kunna lämna plats för dem som hade längre att gå och därför skulle komma lite senare. Gruppens smeknamn lever dock kvar.

Ni bor ju i studentkorridor. Hur tycker ni att det är att bo tillsammans?

Vilma, Karin, Hanna och Angelica säger alla att de trivs bra ihop och skrattar väldigt mycket tillsammans. De berättar att de lever med öppna

dörrar och umgås mycket på varandras rum och i köket, även om de betonar att det är viktigt att respektera när någon vill vara ensam.

Hur har det varit att bo tillsammans under pandemin?

Vilma: –Vi vet allt om varandra känns det som.

Angelica: –Både det man borde och inte borde veta! Jag pratade mycket med mina klasskompisar när vi hade undervisning på distans och många upplevde en stor ensamhet men det har vi skonats från. Pandemin gjorde att gemenskapen växte: vi började äta ihop, spendera tid tillsammans, göra

utflykter och se på film. Vi gjorde det bästa av situationen och vi har firat många högtider tillsammans för att vi inte har kunnat åka hem. Det har varit viktigt. Julen 2020 var det också ett gemensamt julfirande på S:t Ansgar för dem som inte kunde ta sig hem. Det uppskattade jag.

Hanna: –Nackdelen är att när en får lite förkylningssymtom, då måste alla isolera sig. Det har hänt ett antal gånger.

Karin: –Har man något viktigt som kommer så oroar man sig för smittan.

Vilma: –I början var det mer oro. Jag var rädd att bli sjuk och lät inte andra vara i köket utan att använda handsprit om de var sjuka. Det har lättat upp med tiden.

Karin: –Det har varit en väldig trygghet att bo tillsammans, att veta att man håller koll på varandra och att någon frågar hur man mår. När man är så isolerad som vi varit under pandemin är det bra att ha folk runt sig. Min familj tycker också det är skönt att jag har folk runt mig. Det har blivit som en Uppsalafamilj.

Hanna: –Ansgarsfamiljen sträcker sig också utanför korridorrens ytterdörr. Vänner utanför korridoren har till exempel hjälpt till att handla när vi har varit sjuka.

Ett minne som de fyra berättar om är när Vilma blev sjuk under påsken 2021. Korridoren bad då att få sjukkommunion, och det ordnades genom

att prästen — iförd visir, munskydd och handskar — delade ut sakramentet i trapphuset utanför korridoren.

Undantaget påsken 2021 har de fyra ofta kommit till kyrkan. Vilma berättar att tideböerna blev en mötesplats, och att det i samband med dessa kändes som att man lämnade hemmet: –Det var skönt att få prata med andra. Karin tillfogar: –De ger också en struktur åt dagarna – någon slår på kaffet och sedan är det tidebön.

Korridorsgrannarna betonar att det är positivt att bo på ett på kristet studenthem och i en kristen korridor. De berättar att de har kunnat ha teologiska samtal och på så sätt hjälpa varandra framåt kopplat till deras respektive framtidsplaner. De berättar vidare att den gemensamma kristna grunden har betytt mycket för dem, både när livet varit lätt och när det varit svårare. Några av dem läste bibeln tillsammans under fastan. De har byggt en tillit till varandra som gjort att de kan vara väldigt öppna, ärliga och visa sig sårbara inför varandra.

Vilma: –Man kan slappna av hemma, det måste man kunna göra.

Angelica: –Sårbarheten har varit så viktig, man vågar vara både ledsen och glad framför varandra. Jag har fått tre systrar, inte bara tre vänner.

Hur har pandemin påverkat era liv som kristna?

Vilma: –Jag tror man har haft en fördel av att bo här. Mässa och tideböner har prioriterats på ett sätt som främ-

jat mitt kristna liv. I och med att alla fick mer tid var folk mer benägna att stanna kvar efter tideböerna för att prata med varandra. Man hade dju-
pare samtal som man inte haft annars. Det har gagnat mitt kristna liv på ett sätt som inte hade blivit av utan pan-
demin, om man nu kan säga att det kommit något gott ur den.

Karin: –Pandemin har gjort att jag tagit mig tiden att lära mig be tideböner. Jag har börjat gå regelbundet på ett sätt som gjort att jag finner vila i dem.

Hanna: –När tillvaron har präglats av ångest och hopplöshet har det underlättat att kunna förtrösta på Gud och att varje dag få gå och be gemensamt och dela det. Angelica lägger till: –I en tid och i ett samhälle när man hela tiden ska vara aktiv fick man plötsligt mer tid för eftertanke och bön i en situation som man inte har kontroll över. Det var fint att mötas i det.

Hanna: –Och att veta att kyrkan är så nära och att vi kommer in i den dygnet runt. Det finns en lugn plats att gå till, ett heligt rum som alltid är redo.

Vilma: –Och i och med att alla fyra tror på Gud så har vi haft det hemma också, vi har kunnat dela när det skakar och känns extra starkt.

Det framgår tydligt i vårt samtal vilken livlina såväl närheten till kyrkan som till grannar och vänner varit under de senaste två åren. Även om umgänget varit begränsat och deltagande i gudstjänstlivet fått ske i den mån de för tillfället aktuella restriktionerna tillåtit har det genom hela pandemin funnits extra nätverk som varit värdefulla för att fylla både andliga och sociala behov. Nu när restriktionerna lyfts och samhället planerar för en återgång till det normala hoppas vi att den gemenskap och den möjlighet till eftertanke, bön och reflektion som kommit ur pandemin får leva kvar.

Sankt Ansgars gästlägenhet

Vid besök i Uppsala - missa inte att Sankt Ansgar har en gästlägenhet med tre bäddar.

En natt kostar 350 kr, två nätter 500 kr.
Läs mer på ansgar.nu eller kontakta expeditionen.

DET LUKTAR BÖN

Torun Allansson, tidebönsansvarig

Foto: Torun Allansson

Jag sitter i soffan på mitt rum högst upp i 36:an på Ansgarsgården. Jag skymtar solnedgången som återspeglas i fönstren mitt emot. Snart kommer kyrkklockan ringa in helgen. Snart kommer vi stå där i kyrkan och sjunga "Min själ prisar Herrens storhet" medan rökelsen stiger upp mot himlen. Snart är det ljusvesper i Sankt Ansgars kyrka.

Men vad är det egentligen som får oss att gå till kyrkan när klockan klämtar? Nyfiken på de andras tankar frågar jag de som brukar vara

med på tidebönerna. För någon är bönen en grundläggande puls i tillvaron, det som ramar in studierna och ger struktur för dagen. För någon annan är det en trygghet att veta att bönen finns där och att man kan komma någon gång ibland när det passar. Gemensamt är att vi genom tidebönen stämmer in i kyrkans bön tillsammans med varandra och med människor genom alla tider och över hela världen. Kanske är du som läser det här en av alla som vi ber tillsammans med.

Fader Daniel böjer sig ner och tänder rökelsen. Ett virvlande moln dansar upp

mot himlen och snart kommer doften fylla rummet. Jag minns någon gång för länge sedan då jag först kände rökelsens doft. Den var svårplacerad. Men efteråt sa någon att ”det lukar bön”. De orden har jag sedan dess kopplat ihop med doftminnet: det luktar bön.

Vi som ber tillsammans kommer från olika bakgrunder, både geografiskt och kyrkligt. För någon var just möjligheten att kunna börja varje dag med Laudes, morgonbönen, anledningen att flytta till Ansgarsgårdens studentboende. För egen del var det just här på Ansgar som jag på riktigt fick lära känna tidebönstraditionen och låta kyrkans gemensamma bön bli min egen.

”Barmhärtige Fader, vi tackar dig för arbetet som nu går till ända...”. Vi sätter oss ner med våra gula vaxljus i händerna. Bönen är slut och helgen har börjat. Långsamt reser sig en efter en och går fram till det stora gröna korset mitt i kyrkan för att lämna sitt ljus där. Efter en stund hör jag skratt från vapenhuset. De som vill dröjer sig gärna kvar och delar dagens tankar med varandra. Kanske kommer vi äta kvällsmat ihop efteråt. Innan jag öppnar dörren för att gå ut vänder jag mig om och blickar upp mot Jesu välsignande hand från pantokratorikonen. Solen har gått ner och kvällens ljusvesper är slut men doften av bön kommer följa med mig hem.

Foto: Torun Allansson

SANKT ANSGARS VÄNNER

— VARMT VÄLKOMMEN ATT VARA MED

Sankt Ansgar bildar nu en tydligare gemenskap för alla som vill stödja stiftelsens arbete på olika sätt. Namnet för denna gemenskap är ”Sankt Ansgars vänner”.

Gemenskapen är formellt sett ett register för informationsutskick, men kommer samtidigt fungera som en bönegemenskap. Den som vill vara med i gemenskapen kommer att få meddelandebladet Sankt Ansgar, men också mer regelbundna digitala uppdateringar om vad som händer i kyrkan och på Ansgarsgården. Minst lika viktigt är att vi kommer att be för alla i gemenskapen med namns nämnande i morgonmässorna i Sankt Ansgars kyrka — på samma sätt som vi i tidebönerna ber för de boende på Ansgarsgården.

Det är min förhoppning att gemenskapens medlemmar ska stödja stiftelsen med böner och gåvor — men det utgår ingen medlemsavgift eller liknande.

En viktig anledning till att vi bildar gemenskapen är möjliggöra för stiftelsens närstående som bor på andra platser att dela den andliga gemenskapen med oss som firar gudstjänst i Sankt Ansgars kyrka. Vi hoppas också att det ska bli lättare att sprida information om vad som händer vid stiftelsen.

För att gå med i ”Sankt Ansgars vänner” behöver man fylla i den bifogade blanketten och lämna eller skicka den till stiftelsens expedition:

Sankt Ansgars stiftelse
Studentvägen 34
752 34 Uppsala

Daniel Gustafsson

Högmässorna i Sankt Ansgars kyrka livestreamas.

Läs mer på ansgar.nu

SOFIA HOLM — NY KANSLIST VID SANKT ANSGARS STIFTELSE

Daniel Gustafsson

Foto: Anders Simonsson

I november slutade Maja Hagman som kanslist vid Sankt Ansgar i samband med en flytt från Uppsala. Sedan december har vi en ny kanslist i Sofia Holm. Som en del av sin tjänst bemanar Sofia stiftelsens expedition och blir för många den första kontakten med stiftelsen – vare sig den äger rum vid besök, via telefon eller via mail. Föreståndaren har träffat henne för en kort intervju.

Berätta lite om din bakgrund!

–Jag är uppvuxen i Katrineholm i Södermanland. Jag flyttade sedan till Älvdalen för att gå en utbildning till naturguide. Även om jag kände kyrkan sedan konfirmationstiden hände där något som skulle få en djup påverkan på mitt liv. Under en morgonpromenad hörde jag kyrkklockan ringa till gudstjänst, och jag kände mig manad att gå in i kyrkan som jag var på väg förbi. Jag gick sedan tillbaka vecka efter vecka, och går från den tiden i högmässan varje söndag.

Sofia berättar vidare att hon efter utbildningen till naturguide också gick en utbildning till fritidsledare, och hon har arbetat med båda. Efter rekommendation från en god vän flyttade hon till Stiftelsen Berget för att bo och arbeta där ett år som volontär. Det som främst lockade henne var att få delta i det regelbundna tidebönlivet och att fira daglig mässa. Efter året på Berget kom Sofia till Uppsala för att studera, och hon sökte sig till Ansgarsgården eftersom hon visste att man dagligen bad laudes och completorium i Sankt Ansgars kyrka. –Sedan dess är jag med i den gudstjänstfirande församlingen, säger Sofia.

Hon nämner det inte själv, men under hennes studietid gjorde hon viktiga insatser för att utöka tidebönerna så att vi nu också dagligen ber vesper. Sofia studerade först psykologi och religionspsykologi, för att sedan också studera ekonomi. Den senare utbildningen fortsätter hon parallellt med sitt nya arbete.

Hur ser en vanlig dag i ditt arbete ut?

–Det första som möter mig på morgonen är mailkorgen. Där finns ofta mail från studenter, bokningsförfrågningar om Sankt Ansgars Gästrum och fakturor. Sedan fortsätter dagen med allehanda kontakter. Jag sköter ekonomin och bokföringen, samt allt som har med hyresadministrationen för Ansgarsgården att göra.

Vad ser du mest fram emot i din tjänst?

Sofia är tyst en stund och svarar: –Att tjäna Sankt Ansgars stiftelse med mina gåvor. Jag tycker också att det är roligt med kontakter med alla människor som man möter här.

Vilka utmaningar ser du framför dig?

I sitt svar talar Sofia om både utmaningar för Sankt Ansgar och för egen del, och menar att det stora utmaningen är att Sankt Ansgar ska fortsätta vara en plats för både studenter och andra människor som hänger med i samtiden. –Vi befinner oss i en föränderlig tid, och vi måste ständigt söka förnya oss i vårt arbete att sprida evangeliet och tron på Kristus. Jag ser en egen utmaning i min tjänst att arbeta för att möjliggöra denna uppgift vid Sankt Ansgars stiftelse.

Glädjen och tacksamheten för Sofia är mycket stor vid Sankt Ansgars stiftelse. Tillsammans får vi var och en arbeta för att med denna plats som utgångspunkt tjäna Herren och våra medmänniskor.

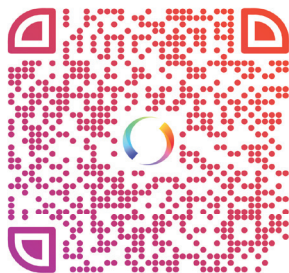
GE MED BANKGIRO ELLER SWISH

Sankt Ansgar är för sin verksamhet helt beroende av gåvor och kollekter. Bankgiro 5377-5334. Swisha 123 267 0552. Vill du göra en regelbunden överföring? Kontakta expeditionen för hjälp! Ett regelbundet givande kan avslutas när som helst.

STÖD GÄRNA SANKT ANSGAR!

Sankt Ansgars stiftelse är helt beroende av frivilliga gåvor.
Det är enkelt att lämna en gåva via Swish - scanna bara
QR-koden nedan.

STORT TACK FÖR DIN GÅVA!

SANKT ANSGARS STIFTELSE

- Studentvägen 34, 752 34 Uppsala
- www.ansgar.nu
- expeditionen@ansgar.nu
- 018-52 15 70

Föreståndaren:

- studentprast@ansgar.nu
- 0703-232 805

SANKT ANSGARS KYRKA

- Högmässa varje sön- och helgdag 10.00
- Mässa tisdag och fredag 8.30 samt onsdag 20.00
- Dagliga tideböner, laudes, vesper och completorium.
- Ljusvesper lördagar 18.00

Meddelanden från Sankt Ansgars stiftelse skickas till den som skänkt en gåva till stiftelsen och därvid med namn och adress införs i ett register. Personuppgifterna används i enlighet med EU:s dataskyddsförordning (GDPR) inte i andra sammanhang. Om någon önskar att inte finnas med i detta register, kontakta vänligen stiftelsens expedition.